

Egyéníteni kifejezés azt jelenti, hogy a színész a szerepet teljesen önálló formában alakítja, tehát az illető szerepet egyénileg fogja fel — más színészek alakításától eltérően. (Vahot Imre az egyéníteni szóra az *egyedítés* individualizálás] kifejezést csinálta. *Regélő*, 1842. 46. szám. Megyeri Károly jellemzése.)

Egyenruha viselése, a színpadon bármily formában (rendjellel együtt) meg van engedve a belügyminiszter 1926. márc. havában kiadott határozata alapján. A határozat előzménye az, hogy 1926-ban kihágási eljárás indult meg két színész ellen, akik őket meg nem illető rendjel-szalagokat használtak a színpadon katonatiszt-szerepükben. A másodfokú rendőri büntetőbíróság a színészeket bűnösnek mondotta ki a kihágásban, utalva az 1879. tc. 45. szakaszára. A belügyminisztérium, mint harmadfokú hatóság, a másodfokú büntetőítéletet megváltoztatta és az illető színészeket a kihágás vádja alól fölmentette. Az elvi jelentőségű határozat a megokolásban kifejti, hogy az idézett törvényes rendelkezés szerint, kihágást követ el az, aki őt jogosan meg nem illető rend- és díszjeleket nyilvánosan visel. A színészek cselekménye — ami abból állott, hogy egy színműnek nyilvános előadása alkalmával szerepüket a volt monarchia hadseregének egyenruhájában, az arra feltűzött kitüntetési szalagok viselésével játszották — nem vonható e meghatározás alá. A színészek cselekményét ugyanis nem lehet akképp magyarázni, mintha a közönségben azt a téves hitet akarták volna kelteni, hogy a kitüntetések őket saját személyükben illetik meg. Ők természetesen a közönség tudatában csakis, mint színpadi alakok élhettek; mint ilyeneknek, más nem lehetett a céljuk, mint az, hogy azt a személyt, akit alakítottak, a színjátszás természetében fekvő módon jellemezzék és ezt a jellemzést a kitüntetési szalagok feltüntetésével jobban kidomborítsák.

Egyezés. A szerződés régi elnevezése. (A Liptay Mária szerződése, mely 1792. dec. 22-én kelt, »Egyezés« szóval megjelölve.) Később kontraktus-nak is hívták. (L. o.) (V. ö.: Engagement. Szerződés.)

Egyfelvonásos színdarabok. Az oly színdarabok, amelyek tartalom dolgában úgy dolgozhatók fel, hogy rövidségük ellenére is teljes egészet képeznek. Az egyfelvonásosok irodalma nálunk újabb időkben (körülbelül az első kabaré megnyitásától) igen nagy lendületet vett.

Egyházy János, színész, sz. 1889. júl. 20. *Budapesten*, megh. 1920. szept. 18. U. o. Színipályára lépett 1911. jún. havában.

Egyházi színjátékok, a biblikus elbeszélések dramatizálása. Első formája a katolikus istentiszteletnél jelentkezik. Később e jeleneteket mindinkább szabadon alakították és már nem is a templomban adták elő, nem egyházi személyek és nem is latin nyelven. A XV. századtól kezdve mindig több népies elem is jelentkezik bennök, majd az iskolai drámák, később pedig a világi színészet mellett egészen háttérbe szorultak és meg is szűntek. Az oberammergaui passiójáték mintájára nálunk is történt kísérlet falusi, nem hivatasos szereplőkkel a husvétii passió előadására. Voltak karácsonyi színjátékok, passiójátékok. (V. ö. Bethlehemes játék, misztériumok, morálisok, passiójáték címszóval.)

»Egyik eszköze nyelvünk megmaradásának a' lenne, ha a legböcsösebb nyelv lenne az úri gyülekezetbe és társaságokba, ha a' *játéknézőhelyeken* magyar nyelven lennének a vig és szomorú játékok.« (*Erdélyi Magyar Hírvivő*, 1790. 45. oldal.)

Egy magyar nábob, színjáték 5 felv. Győrött *Lukácsy* Sándor színész átdolgozásában színre került 1864. nov. havában. *Jókai* regényéből színpadra átdolgozta dr. *Hevesi* Sándor. Bem. 1916. ápr. 1. Magyar Színház. Főszereplők: Törzs Jenő, Forrai Rózsi, Cs. Aczél Ilona, Tarnai Ernő, Bátor Giza, Kertész Mihály, Papp Mihály, Körmendy János, Réthey Lajos. — A Nemzeti Színház 1925. febr. 6-án iktatta műsorába s azóta folyton szerepel a műsoron.

»Egy óra múlva nem lát engem Milanó!« Színészi szállóige, Szigligeti Ede »Szökött katoná« c. népszínműve I. felvonásából.